DE LA UN BUT LA ALTUL...

● Un subiect aflat la ordinea zilei — transferările ● Noi antrenori la Ştiinţa Petroşani şi Vulcan Bucureşti ● Ce se întîmplă la Constructorul Bucureşti ● Sportul studenţesc — între realitate şi ficţiune... ● Condiţii optime, dar şi...

● De la 15 iulie au început transferările la rugby, operaţie care se va încheia la data de 15 august. Faţă de normele cunoscute a intervenit o modificare esenţială: art. 7, aliniatele 1 şi 2 din regulamentul privind trecerea sportivilor de la o asociaţie (club) la alta se completează cu o nouă dispoziţiune a Biroului federal, referitoare în mod special la transferările juniorilor. Concret: aceştia nu vor putea activa în altă asociaţie (club) decît în cazul schimbării de domiciliu al părinţilor, a localităţii de desfăşurare a studiilor, a locului de exercitare a profesiunii (pentru cei care se află încadraţi în producţie). Aprobarea transferării se va putea obţine la propunerea comisiei de competiţii şi a celei de juniori, NUMAI în baza hotărîrii Biroului federal.

Este de salutat această măsură destinată să asigure o stabilitate a juniorilor în secţii, eliminînd fluctuaţii de cele mai multe ori nemotivate, care au transformat o serie de jucători de perspectivă în veritabile „păsări călătoare"...

● O dată cu noul campionat, la Ştiinţa Petroşani va funcţiona ca antrenor principal Tudor Rădulescu, fost jucător la Griviţa Roşie şi în ultimul timp antrenor de juniori la aceeaşi asociaţie. Un nou antrenor va avea şi echipa Vulcan Bucureşti în persoana lui Dorel Dumitrescu, care a funcţionat cu bune rezultate la Gloria Bucureşti.

O situaţie mai complicată s-a ivit la proaspăta promovată în prima divizie, Constructorul Bucureşti. Solicitat mult pe tărîm profesional, antrenorul Nicolae Ureche (lector la Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie) nu va mai putea să se ocupe, în aceeaşi măsură, de pregătirea echipei sale. În acelaşi timp tratativele conducerii clubului cu antrenorul Mircea Horşia, care se ocupă de juniori, n-au dat nici un rezultat. În orice caz este de dorit să se găsească o soluţie fericită care să stăvilească tendinţa de continuă schimbare a antrenorilor, cum s-a întîmplat la Constructorul, fapt care nu face decît să producă perturbaţii în viaţa echipei.

● Cînd s-a optat pentru denumirea de Sportul studenţesc, conducerea clubului s-a gîndit, bineînţeles, la reînnodarea unei vechi şi frumoase tradiţii în activitatea de performanţă. Numai că, în cazul rugbyului, deocamdată rezultatele se cam lasă aşteptate. Este adevărat, cei doi antrenori, foşti sportivi cu o excelentă reputaţie — componenţi ai lotului naţional — lectorii Aurel Barbu şi Florian Tudorache sînt plini de idei, vorbesc cu patos de perspectivele promovării echipei în divizia A. Cînd se va întîmpla acest fericit eveniment se întreabă interesaţi toţi susţinătorii formaţiei bucureştene. Este posibil o dată cu noul campionat? Oferim celor doi antrenori prilejul de a-şi spune cuvîntul... Prin fapte, însă!

● În plină perioadă de pregătiri în vederea noului campionat reintră în actualitate problema condiţiilor de desfăşurare a activităţii unor secţii. Sînt de semnalat aici unele aspecte pozitive. În judeţul Constanţa, de pildă, datorită într-o apreciabilă măsură sprijinului C.J.E.F.S. (preşedinte, prof. Dumitru Ivan) vor activa nu mai puţin de patru echipe divizionare A şi B — Farul, Constructorul, Cimentul Medgidia, U.S.A.S. Năvodari, precum şi alte 8 echipe de juniori pe lîngă diferite şcoli profesionale.

Aşadar, 12 echipe numai într-un singur judeţ!

Tendinţa de a spori numărul echipelor de rugby există şi la Petroşani şi la Timişoara. Numai că organele sportive locale nu le acordă nici un fel de condiţii de existenţă, astfel că sînt puţine şanse să vieţuiască. Dacă, desigur, C.J.E.F.S. Hunedoara şi respectiv Timiş vor manifesta, în continuare, aceeaşi inerţie, aceeaşi indiferenţă...

Pare de-a dreptul de neînţeles ca dificultăţi să întîmpine chiar şi secţii cu o recunoscută valoare şi tradiţie din chiar primul oraş al ţării. Dinamo Bucureşti, de pildă, nu are acces pe terenul central din şos. Ştefan cel Mare, echipa de rugby fiind nevoită să se pregătească pe unde apucă. Nu rareori am întîlnit-o tocmai pe stadionul din şoseaua Olteniţei!?! O situaţie similară se prezintă şi în cazul rugbyştilor de la Rapid, acum din nou în divizia A. Noul campionat ne va oferi iarăşi astfel de mostre de egoism? Să fie rugbyul un fel de copil vitreg şi la Dinamo Bucureşti şi la Rapid? Aşteptăm o cu totul altă viziune a conducerii celor două cluburi, mai aproape de nevoile TUTUROR secţiilor, fără nici un fel de discriminare.

Tiberiu STAMA

VARA — SANIE...

(Urmare din pag. 1)

estivală (avion, motocicletă, carting etc.).

VITEZA DE START ŞI TIJA

Chiar în condiţiile precarei şi oricum scurtei pregătiri precompetiţionale echipajele româneşti pun justificat **un accent extraordinar pe ameliorarea vitezei de pornire,** prin împingeri sincronizate, viguroase, rapide. Rezultatele s-au văzut, boburile româneşti figurînd mereu pe locuri fruntaşe în clasamentele vitezei de start. Dar după aceea? Unde se pierd sutimile, zecimile de secunde?

Dacă plecăm de la ipoteza verosimilă că Panţuru este un pilot foarte dotat (care nu-şi asumă riscuri nebuneşti, dar nici nu comite greşeli grave), atunci nu rămîne decît să studiem tocmai acele mici detalii pe care ochiul prea rutinat nu le mai sesizează sau nu le mai dă importanţă. Vom da doar două exemple extrase din constatările făcute la ultimul campionat mondial de la St. Moritz.

După complexul de acţiuni care formează momentele startului, deci după urcarea în bob, pilotul trebuie să rabateze tija metalică de împingere montată la capotă. Dar dacă tija pentru o clipă se înţepeneşte şi pilotului i se cere o mişcare suplimentară pentru a o forţa? Atunci cu siguranţă **se pierde timp,** numai datorită unei aparent nesemnificative neglijenţe: lipsa de control preventiv tocmai a acestui element minor (tija) presupus a nu da nici un fel de bătăi de cap.

DREPT SAU SINUOS?

Exemplul secund priveşte ţinuta sau mai bine spus poziţia echipajului în bob în timpul coborîrii. Transmisiile de televiziune (uneori redate cu încetinitorul), dar mai ales fotografiile statice (în sensul că ele imobilizează un moment din evoluţia echipajelor) ne-au permis să comparăm diversele poziţii. În timp ce la toate formaţiile campioane se constată **menţinerea perfectă a membrilor echipajului în axul median al bobului,** indiferent de înclinaţia sa, la echipajele româneşti linia căştilor (cea mai vizibilă şi mai edificatoare) este adesea sinuoasă, de pildă cu patru membri în patru poziţii diferite! În asemenea circumstanţe, oricît de bizar ni s-ar părea, cu siguranţă **se pierde timp,** oferindu-se aerului suprafeţe de rezistenţă suplimentare.

CE FACEM CU PATINELE?

Am pomenit la început şi de o nivelare a forţelor materiale, înţelegind prin aceasta că limitarea excesivă la două firme italiene (Podar şi Sciorpaes) a producţiei de boburi de calitate pune pe toată lumea aproximativ pe picior de egalitate. Cu toate acestea, singura explicaţie pe care anul acesta Panţuru a dat-o rezultatelor sale neaşteptate a fost: „bobul nostru nu fuge". Este aici **problema patinelor de la bob,** a profilului lor, a compoziţiei lor metalice, a potenţialului lor de alunecare. Iată tulburătoare întrebări pentru un inginer de specialitate, pentru un tehnician de meserie, pasionat, intrepid, ingenios. Majoritatea boberilor noştri de performanţă lucrează într-o mare uzină care manipulează oţeluri de toate calităţile. Directorul uzinei a promis să consacre **o temă de cercetare** problemei patinelor de bob (s-a întreprins oare ceva?). La redacţie ne-a sosit scrisoarea subinginerului Nicolae Ionescu-Japp, fost motociclist şi bober, tehnician la uzina de autocamioane din Braşov, care-şi pune la dispoziţie — fără a fi luat în seamă, se pare — experienţa şi cercetările tocmai în domeniul profilului patinelor. Şi alţi tehnicieni competenţi, apropiaţi bobului (ing. Mareş etc.) pot fi solicitaţi în acelaşi scop. Industria noastră constructoare de maşini are neîndoios capacitatea şi posibilitatea de a rezolva o problemă care ne-ar scoate de sub tutela îndoielnică a unor producători străini.

PISTE DE MATERIAL PLASTIC

În sfîrşit, ar mai rămîne problema pistelor de concurs, cu servituţile impuse de instabilitatea climaterică şi cu enormul cost al pîrtiilor îngheţate artificial. Pregătirile sînt deci condiţionate de vreme şi în acest domeniu nu ne rămîne decît să abordăm viitorul, oricît de neverosimile sau de absurde ni s-ar părea unele proiecte actuale.

Cea mai impresionantă este desigur propunerea şarmantului inginer elveţian din Sion, el însuşi fost bober olimpic (medaliat cu bronz în 1952), André Filippini. Constructor de baraje şi producător amator de rachiu în butelii conţinînd şi fructul, el intenţionează să monteze la Montana-Crans **o pistă de bob din material plastic,** de la start pînă la sosire, ceea ce va da bobului independenţă totală faţă de îngheţ. Ing. Filippini a şi făcut primele teste de laborator (pe care le declară reuşite) privitoare la capacitatea de alunecare a noului material şi la posibilităţile de adaptare a patinelor de bob la noua suprafaţă. Vom trăi şi... probabil că generaţia de după Panţuru va şi vedea!

AL. MIRODAN

TRESĂRIREA

Se pare că explozia fotbalistică din Mexic a aruncat schije în Statele Unite, stîrnind semne de întrebare pe marginea „soccerului".

Mai întîi Walter Cronkite, comentatorul politic foarte sobru şi riguros al postului de televiziune N.B.C., s-a văzut obligat să comunice ascultătorilor săi (cîteva zeci de milioane) despre manifestările sociale ieşite din comun din Mexic, Brazilia şi Italia, în legătură cu finala Cupei mondiale.

Omul acesta, care vorbeşte de obicei despre războaie sau conferinţe decisive la nivel suprem şi nu zîmbeşte decît o dată pe lună, a hotărît să prezinte, în cadrul rubricii sale de ştiri, cîteva imagini de la Roma şi Rio de Janeiro, însoţindu-le pentru început, cu surîsuri ca la apariţia unui nou şi umoristic univers, apoi notînd că probabil e ceva serios cu acest fotbal.

Pe urmă, Gene Ward de la „Daily News", cotidianul cu 100 pagini (duminica, 2 kilograme) şi cea mai mare răspîndire americană, s-a luat cu mîinile de cap, strigînd pe două coloane ceva în genul: cum de n-am văzut adevărul?

„N-am avut posibilitatea, scrie Ward, să-l văd pe Pelé, cel fără de pereche, conducînd echipa braziliană... spre titlul de campioană mondială. Campionatul n-a fost transmis pe reţeaua T.V., dar ar fi trebuit să fie transmis, deoarece în lume există mai mulţi fanatici ai „soccerului" decît ai tuturor sporturilor noastre americane puse unul peste altul... Nu vreau să spun că „soccerul" poate fi promovat cu succes în această ţară ca un sport principal... dar afirm că interesul (pentru fotbal) e în creştere şi că a venit vremea ca una din reţelele principale de televiziune să se mişte cumva şi să ne aducă acasă evenimentele soccerului mondial".

EROI CARE NU-ŞI DEZAMĂGESC ADMIRATORII

Aseară, la T.V., un film, ceva mai vechi, închinat atletismului: „Viaţa minunată a lui Bob Mathias". Peliculă simplă, evocînd cariera sportivă a decatlonistului care a cucerit titlul olimpic la Helsinki în '52. „Viaţa minunată" e bogată-n naivităţi şi candori, de la primul conflict al elevului de liceu cu părinţii, oarecum sceptici întru viitorul sportiv al odraslei, dar urgent convertiţi, — la lacrimile logodnicei uşor neglijate în favoarea săriturii cu prăjina — şi de la cel dintîi antrenor („bătrînul anonim") care plînge cam singuratic pe-o bancă la aflarea performanţei olimpice, temîndu-se (inutil de altfel) că va fi uitat pînă la primirea triumfală cu flori, fanfară şi confetti a victoriosului în orăşelul natal.

Şi totuşi...

Şi totuşi, e în acest film sumar un aer bun de preţuire a cîtorva valori, precum (iertaţi-mă) munca tăcută şi crîncenă de la antrenamente, absenţa scandalagismului (atletismul e unul din ultimele refugii ale eleganţei), solidaritatea colegială...

Şi, de aceea, văzînd filmul despre Bob Mathias, m-am gîndit că, poate, într-o seară, vom vedea „viaţa minunată" sau eventual numai adevărată a lui Ion Moina, a lui..., a lui... şi aşa mai departe

New York, iulie 1970

Unde mergem

AZI

NATAŢIE. **Ştrandul Tineretului, de la ora 10 şi de la ora 16,** campionatele naţionale de sărituri pentru juniori; **bazinul Dinamo, de la ora 9 şi de la ora 17,** finalele campionatelor naţionale de înot pentru copii.

CAIAC-CANOE. Lacul Snagov, de la ora 9 şi 17: finalele „Criteriului speranţelor".

SCRIMĂ. Sala Progresul: campionatul naţional, de la ora 18, finala la spadă.

MÎINE

NATAŢIE. **Ştrandul Tineretului, de la ora 10 şi de la ora 16,** campionatele naţionale de sărituri pentru juniori; **bazinul Dinamo, de la ora 9 şi de la ora 17,** finalele campionatelor naţionale de înot pentru copii.

SCRIMĂ. Sala Progresul: campionatul naţional, de la ora 12, finala la floretă fete.

FOTBAL. Stadionul „23 August", ora 17, finala „Cupei României", care opune echipele bucureştene Steaua şi Dinamo.

Stadionul Metalul (Pantelimon), de la ora 17,30: Metalul — Dunărea Giurgiu, în „Cupa de vară".

MOTO: Complexul Metalul (Pantelimon), de la ora 10: Campionatul Capitalei de dirt-track.

Duminică, în Capitală şi provincie

BOGAT PROGRAM COMPETIŢIONAL

Motocicliştii fruntaşi vor participa duminică la interesante concursuri, care vor fi găzduite de oraşele Moreni, Reşiţa şi Bucureşti.

MOTOCROS

Reluate după o întrerupere de cîteva săptămîni, întrecerile de motocros, programate a se desfăşura la Moreni, în organizarea asociaţiei sportive Victoria, constituie un criteriu de selecţie pentru cea de a doua etapă a competiţiei internaţionale „Cupa Dunării". În program figurează probe pentru seniori şi tineret.

VITEZĂ PE CIRCUIT

Ultimul concurs de verificare înaintea startului din campionatul republican de viteză are loc pe un traseu ales în centrul oraşului Reşiţa. Şi-au anunţat participarea alergători din toată ţara.

DIRT-TRACK

Selecţionabilii se pregătesc intens în vederea concursurilor internaţionale de la Sibiu (6 august) şi Bucureşti (9 august). Membrii lotului naţional şi ceilalţi sportivi fruntaşi se vor întîlni, duminică, pe pista complexului Metalul de la Pantelimon, în cadrul campionatului Capitalei. Primul start se va da la ora 10.

PRIMII CAMPIONI DE SCRIMĂ PE ACEST AN

(Urmare din pag. 1)

competiţional pînă să se vadă ajunşi în „paradisul" finalei. Pe cine am mai putut urmări în ultimul episod al probei de sabie în afara celor trei trăgători amintiţi? Pe H. Bădescu, C. Nicolae şi pe clujeanul Z. Rohony.

Întrecerea floretiştilor s-a desfăşurat în primele tururi sub semnul calmului, rezultatele înregistrate confirmînd previziunile. T. Mureşan cîştigă cu remarcabilă dezinvoltură primul loc în seria sa (primind în şase asalturi numai cinci tuşe!): I. Falb încheie şi el neînvins primul episod, urmat în clasamentul seriei de un reprezentant al „dinastiei" Csipler, Ştefan; Habala se dovedeşte — la debut — mai eficace ca Ţiu, situîndu-se înaintea acestuia în grupa lor, în timp ce în ultima grupă din primul tur, sătmăreanul St. Haukler este depăşit de Cr. Costescu şi C. Niculescu.

Semifinalele la floretă au prezentat aceleaşi trăsături de luptă înăsprită ca şi la sabie. În prima grupă, protagonişti au fost T. Mureşan şi M. Ţiu (ambii acumulînd cîte 4 victorii), în timp ce Hauckler a obţinut cu multe emoţii locul în finală, cîştigînd numai două asalturi. În grupa B, I. Falb a izbutit o serie neîntreruptă de victorii, fiind succedat de ploieşteanul Bănică (3 v) şi Bunicelu (2 v).

După-amiază s-au disputat finalele la cele două arme, primul cuvînt fiind lăsat sabrerilor. La capătul primei manşe se detaşaseră Vintilă, Irimiciuc şi Bădescu, cărora li s-a alăturat Nicolae. Vintilă, nerestabilit, a înregistrat 2 înfrîngeri (la Irimiciuc şi Nicolae), ieşind astfel din cursa pentru titlu. Duelul direct Irimiciuc—Bădescu s-a încheiat cu succesul primului, care în penultimul asalt al finalei avea să obţină victoria ce i-a adus titlul naţional după o epuizantă luptă cu C. Nicolae. Clasamentul finalei la sabie se prezintă astfel: 1. D. Irimiciuc (Politehnica Iaşi) 4 v, 2. Oct. Vintilă (Steaua) 3 v, 3. H. Bădescu (Steaua) 3 v, 4. C. Nicolae (Steaua) 3 v, 5. Gh. Culcea (Steaua) 1 v, 6. Z. Rohony (C.S.M. Cluj) 1 v.

Finala la floretă a avut în Mihai Ţiu un cîştigător care şi-a construit meticulos succesul conturat mai vag la capătul primei manşe, devenit apoi o certitudine după asaltul cu Mureşan (5—3). Clasamentul probei: 1. Mihai Ţiu (Steaua) 4 v; 2. I. Falb (Steaua) 3v; 3. T. Mureşan (Universitatea — Bucureşti) 3 v; 4. St. Haukler (Olimpia Satu Mare) 3v; 5. C. Bunicelu (Steaua) 2v; 6. M. Bănică (Petrolul Ploieşti) o v.

Din tolba poştaşului

ORAŞUL VICTORIA. Aflîndu-se în localitate, cu elevii săi din Mediaş, antrenorul Ioan Hociung s-a gîndit să ceară ajutorul Consiliului orăşenesc pentru educaţie fizică şi sport spre a deschide, la ştrandul din oraş, un curs de înot rezervat copiilor. Intenţia s-a tradus în fapt, astfel că profesorul a organizat prima serie între 1 şi 15 iulie, cînd 28 de copii au învăţat să înoate. Dintre aceştia, 16 fac în prezent antrenamente metodice pentru specializare, şi nu este exclus ca cei mai buni să devină în viitor performeri. Cîţiva se şi anunţă. Micuţa Elfride Thess, în vîrstă de 9 ani, a îndeplinit deja baremul de participare la campionatul republican al copiilor, iar Daniela Socol (10 ani), Daniela Puia (11 ani) şi Adrian Aniţoaia (14 ani) se află în plutonul care urmăreşte pe micuţa... fugară.

EUGEN ASLAN, coresp.

CLUJ. Cabinetul metodico-ştiinţific a organizat recent un nou lectorat cu antrenorii. Au fost prezentate temele: Aspecte metodice legate de conţinutul ciclului săptămînal de antrenament (lectorul Francisc Lörincz), Refacerea capacităţii de muncă după efort (dr. Zina Simu). Au participat 96 de antrenori.

prof. TEODOR CICOARE

TÎRGOVIŞTE. C.J.E.F.S. Dîmboviţa, Inspectoratul şcolar al judeţului, Comitetul municipal Tîrgovişte al U.T.C. şi Comitetul municipal Tîrgovişte al organizaţiei pionierilor au stabilit un plan comun de acţiune privind organizarea şi desfăşurarea activităţilor sportive, în perioada 1 iulie — 31 august, pentru elevii care îşi petrec vacanţa de vară în municipiul Tîrgovişte. Zilnic se desfăşoară întreceri de atletism, baschet, handbal, volei la şcolile generale nr. 5 şi 8, precum şi la stadionul Metalul. Elevii tîrgovişteni vor participa la următoarele competiţii: „Cupa micului atlet", „Cupa tînărului baschetbalist", un concurs de pescuit sportiv, „Cupa micului voleibalist", „Cupa Delfin" la nataţie.

MIHAIL I. VLAD, coresp.

TIMIŞOARA. Şi în această vacanţă, Consiliul municipal al pionierilor din localitate a organizat pentru micii fotbalişti o interesantă competiţie. Este vorba de cea de a 3-a ediţie a „Cupei vacanţei", rezervată selecţionatelor şcolilor generale. Participă 24 de formaţii, meciurile desfăşurîndu-se pe terenurile şcolii generale nr. 16. Ca şi la celelalte două ediţii, mobilizarea micilor fotbalişti, afişele, arbitrajele au fost asigurate numai de către elevi, care au obţinut nota maximă: excelent. Iată echipele cîştigătoare, pe clase: Şc. gen. nr. 16 (clasa a 3-a), Lic. nr. 8 (clasa a 4-a), Şc. gen. nr. 16 (clasa a 5-a şi a 6-a), Şc. gen. nr. 9 (clasa a 7-a).

P. ARCAN, coresp. princ.

ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE LA SATE

(Urmare din pag. 1)

neralizării şi permanentizării în anii următori a unei activităţi competiţionale specifice mediului rural, C.N.E.F.S. va experimenta împreună cu C.C. al U.T.C., în 2—3 judeţe, un sistem care să angreneze majoritatea asociaţiilor săteşti în întreceri cu caracter periodic, la 3—5 ramuri de sport (mai ales dintre: 3—4 probe de atletism, fotbal, volei, lupte, ciclism, handbal, oină)".

Sarcina de a elabora şi organiza un astfel de sistem experimental a revenit judeţelor Argeş şi Dîmboviţa, la care s-au adăugat, din proprie iniţiativă, Bacăul şi Suceava. Experimentul se află în plină desfăşurare. În dorinţa de a afla amănunte despre modul cum a fost conceput, ne-am deplasat în judeţul Argeş.

OLIMPIADA SATELOR — FORMULA ARGEŞEANĂ

Plecîndu-se tocmai de la ideea că trebuie să li se ofere tuturor comunelor posibilitatea de a deveni organizatoare, iar sportivilor de a se întrece cît mai des, a fost conceput la nivelul judeţului Argeş un sistem competiţional denumit „Olimpiada satelor".

Acţiunea, de loc uşoară, trebuia să angreneze 94 de comune într-o activitate cu caracter de campionat judeţean la 6 ramuri de sport (atletism, ciclism, volei, handbal, trîntă şi fotbal), din două în două săptămîni, pe o perioadă de 3 luni. Cele 94 de comune ale judeţului au fost împărţite pe 18 centre, ţinîndu-se seama de zonele geografice şi de căile de comunicaţie, astfel: 4 centre a 4 comune, 7 centre a 5 comune, 6 centre a 6 comune şi un centru a 7 comune, distanţele de la o comună la alta fiind în medie de 10—30 km. Pentru îndrumarea şi coordonarea întregii activităţi s-au stabilit, la nivelul centrelor responsabilităţi concrete, prin împuterniciţi, care, la rîndul lor, au format colective locale din activişti obşteşti (secretar U.T.C., preşedinţi de asociaţii sportive, profesori de educaţie fizică sau alte specialităţi, sportivi etc).

REUŞITE...

Această modalitate de a concepe „Olimpiada satelor" asigură un sistem competiţional de regularitate pe o mai mare durată de timp, ceea ce stimulează activitatea sportivă în mediul rural. Organizarea, prin rotaţie, de către fiecare comună a unei etape contribuie, desigur, la mobilizarea unui număr mai mare de tineri la întrecerile sportive, la sporirea preocupărilor de a se procura echipament şi material sportiv corespunzător, precum şi de a se amenaja şi reamenaja terenuri de sport.

Competiţia, fiind planificată a se desfăşura din 2 în 2 săptămîni, permite ca în comune să aibă loc şi alte acţiuni locale (duminici cultural sportive, crosuri).

...ŞI NEREUŞITE

Nu se poate spune că sistemul pus în discuţie a atins perfecţiunea. Deficienţele manifestate sînt însă mai mult de ordin organizatoric. Şi dacă le amintim aici, o facem numai pentru a arăta unele greutăţi ce se pot ivi pe parcurs. Preocuparea dispersată a profesorului de educaţie fizică, sau a preşedintelui asociaţiei sportive, ori a secretarului U.T.C. au făcut ca în unele comune întrecerile să nu se desfăşoare la nivelul dorit. De asemenea o slabă popularizare, face ca, în ultimă instanţă, competiţia să nu-şi atingă scopul propagandistic, ea desfăşurîndu-se în anonimat. O atenţie deosebită trebuie acordată şi planificării datelor de desfăşurare, pentru a nu se suprapune cu celelalte activităţi programate în comună.

Este necesar să se ţină seama, la stabilirea disciplinelor de concurs, de tradiţie, de răspîndire, de preferinţele oamenilor. Un sondaj prealabil ar putea evita cazurile cînd unele comune nu se prezintă în competiţie cu toate echipele pentru că nu simt atracţie pentru o ramură sau alta. Importanţa cuvenită trebuie acordată şi elementului feminin care la nivelul satului este mai greu de convins să apară pe terenul de sport. Aici se cere, în primul rînd, o luptă susţinută împotriva concepţiei învechite despre practicarea sportului de către tinere la sate.

OAMENII ARGEŞULUI

Dacă pînă acum am dezbătut problema sistemului competiţional cu virtuţile şi carenţele sale, nu se poate, vorbind despre acest experiment, să nu facem referiri directe şi la realizatorii lui.

Amintim de faptul că la această acţiune o contribuţie esenţială şi-au adus-o activiştii voluntari. Dintre aceştia notăm pe *Adrian Stere* — profesor de educaţie fizică în Albeşti de Argeş, *Tănase Dima* — profesor de educaţie fizică la Curtea de Argeş, *Vasile Ignăteanu* — preşedintele COEFS Curtea de Argeş, *Ion Ţăpîldea* — activist U.T.C. pe valea Topologului, *Gheorghe Grigorescu* — profesor de educaţie fizică la liceul Domneşti, *I. Stana* —, instructor U.T.C. în sectorul Domneşti, *Mihai Ivaşcu* — profesor de matematică în comuna Hîrtieşti, *Gheorghe Ştefănescu* — profesor în comuna Merişani, lista putînd să continue.

Datorită măsurilor luate, majoritatea comunelor înscrise în competiţie au luat parte efectiv etapă de etapă. Se evidenţiază, în special, comunele Albeşti de Argeş şi Domneşti, care pe lîngă faptul că au participat la toate disciplinele, s-au şi calificat pentru faza a II-a cu toate formaţiile. Demnă de reliefat este şi activitatea desfăşurată în comunele Cicăneşti şi Cotmeana. Ele, datorită reliefului care nu permite amenajarea de terenuri, au participat la competiţie organizînd întrecerile în comuna cea mai apropiată, iar la Albeşti de Argeş, Corbeni, Recea, Domneşti, Stîlpeni s-au organizat şi manifestaţii cultural-artistice.

Ar mai fi de spus că fotbaliştii echipei F. C. Argeş s-au deplasat în diferite comune pentru a asigura arbitrajul, momente care s-au transformat într-o emoţionantă întîlnire (şi schimb de experienţă) cu... „idolii" judeţului.

Trebuie să mai amintim, înainte de a încheia aceste rînduri despre autorii experimentului, că la reuşita lui un sprijin efectiv şi-au adus organele locale şi judeţene de partid şi de stat.

★

Fără a dori să impunem prin rîndurile de faţă ca definitiv acest sistem, am încercat doar a le face o tribună a schimbului de experienţă. Opinii în favoarea sau în defavoarea lui pot exista. Esenţial este să se găsească, în final, formula cea mai adecvată pentru a asigura activităţii sportive de la sate saltul calitativ atît de necesar.

CIRCUITUL CICLIST AL JUDEŢULUI BRAŞOV

Ştefan Suciu (Steaua) învingător în etapa a II-a

Braşov, 24 (prin telefon). Cea de-a doua etapă a Circuitului ciclist al judeţului Braşov s-a încheiat cu victoria lui Ştefan Ene (Steaua).

Timpul a fost capricios (soare, vînt puternic la întoarcerea spre Sf. Gheorghe, ploaie torenţială la Băile Tuşnad şi apoi din nou soare), ceea ce i-a obligat pe concurenţi la o mare prudenţă. Şi dacă totuşi s-a realizat o medie orară mulţumitoare, 39,240 km, aceasta este urmarea insistenţelor depuse de întregul pluton pe ultimii 30 de km ai etapei. *Rezultate tehnice:* 1. St. Ene (Steaua) 3h31,55 (bonificaţii 30 s), 2. I. Cosma II (Dinamo) — bonificaţie 15 s, 3. C. Ciocan (Dinamo), 4. Şt. Suciu (Dezrobirea Braşov), 5. V. Burlacu (Steaua), 6. G. Debreczeni (Steaua) şi alţi 32 alergători cronometraţi în acelaşi timp cu învingătorul. Sprintul din oraşul Sf. Gheorghe a fost cîştigat de N. Ciumeti (Dinamo), iar căţărarea de la Băile Tuşnad a revenit lui Vasile Selejan (Dinamo). După două etape, în clasamentul general conduce Iulian Constantin (Dinamo) cu 7h 06:00.

Azi, are loc etapa a III-a: Braşov-Făgăraş-Braşov (132 km).

CAROL GRUIA coresp. princ.